

Wordt geadverteerd, dat de VAART, bij de Scentil Water-poort, van heden af, wederom GEOPEND is voor alle Vaartuigen.

Groningen den 29 Junij 1826.

Wordt geadverteerd, dat tot het afgeven der Attestaten de Visa, ter beko-
ping, zoo wel van Burgerlijke en Kerkelijke, als Militaire Pensioenen, op den
1 Julij aanstaande zullende verschijnen, in een der vertrekken op het Raadhuis
dezer Stad zal worden gevaccerd, op de navolgende dagen, als:

1. Voor de Burgerlijke gepensioneerden op Maandag den 3 Julij 1826.
 2. Voor de gepensioneerde Militaire Officieren op Dingsdag den 4 Julij 1826.
 3. Voor de gepensioneerde Onderofficieren en verdere Manschappen op Woens-
dag en Donderdag, den 5 en 6 Julij 1826; en,
 4. Voor de gepensioneerde Weduwen op Vrijdag den 7 Julij 1826, telkens des
voormiddags van 10 tot 1 uur.
- De Gepensioneerden worden verzocht de Roode letter en nommer hunner Wo-
nen op te geven. — Groningen den 29 Junij 1826.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WIEN den 17 Junij.

De Oostenrijksche Beobachter deelt de volgende berigten mede uit Konstantino-
pol den 26 Mei:

Den 22sten is de geboorte van eene prinses aangekondigd, welke den naam
Adile-Sultane ontvangen heeft.

Den 24sten is de Kapitein-pacha met 33 schepen, deels fregatten, deels brik-
ken en korvetten, in de Dardanellen aangekomen, van waar hij, met een eska-
der van 28 schepen, onder Ibrahim-beij, naar den Archipel zal terugkeeren,
om dra de noodige mond- en krijgsbehoefden aan boord zullen zijn. Hij zal,
naar men algemeen beweert, eenen aanval op Hijdra ondernemen. Sedert de
inkomst van den Kapitein-pacha verspreidt zich het gerucht, dat verscheidene
opstand zijnde districten van het vaste land, voorstellen van onderwerping
te hebben gedaan, en ook eenige eilanden afgevaardigden met gelijke voorstellen
aan den Kapitein-pacha zouden afgezonden hebben.

Wijders geeft de Beobachter berigten uit Korfu, van den 24 Mei, van den
inhoud: Den 12 dezer, met het aanbreken van den dag, is Ibrahim-
pacha, aan het hoofd zijner ruitertij, van Patras opgebroken en heeft zijne rig-
ting naar Calavrita genomen, van waar hij naar Tripolitza marcheren zal, om
Grieksche troepen aldaar te verstrooijen, welke de vesting schenen te willen
begeren. Daags daaraan volgde het voetvolk; het getal der troepen, onder
Ibrahim-pacha's bevel, wordt op 10,000 man begroot. Het bevel van Patras
heeft Ibrahim aan zijnen luitenant Achmed-pacha opgedragen. Men beweert, dat
inwoners van Calavrita aan Ibrahim-pacha afgevaardigden gezonden en hunne
onderwerping aangeboden hebben. Hij had dezelve met goedheid ontvangen en
inwoners der gemelde stad bescherming toegezegd. Zoo zouden ook ver-
cheidene oorden van Romelie de genade van den seraskier Redschid-Mehmed-pacha
gemeekt en verworven hebben. Het naaste doelwit van den seraskier schijnt
alena te wezen, om van daar de onderwerping der bewoners van de naburige
districten te bewerkstelligen.

Den 13 Mei is de Egyptische vloot onder zeil gegaan, om het belegerings-
schut van Missolunghi aan boord te nemen en naar Modon te stevenen.

FRANKFORT den 23 Junij.

De nota van den Reis-Effendi, in antwoord op het Russische ultimatum,
den 30 Mei te Petersburg ontvangen en heeft Zijne Majesteit den Keizer zeer
voldaan; hebbende hij diensvolgens den graaf von Woronzoff, zijn adjudant-gene-
ral, generaal der infanterie en militair gouverneur-generaal van Nieuw-Rusland,
eveneens zijn geheime raad, den marquis de Ribaupierre, benoemd tot gevolmag-
tigden, om met de Turksche commissarissen te onderhandelen, en den heer
Raatsraad de Fonton tot hunnen eersten secretaris. De onderhandelingen zullen,
den 13 Julij te Ackermann, eene vesting aan den mond der Dniester, in de
Zwarte Zee gelegen, geopend worden; zullende echter deze gevolmagtig-
den niet derwaarts vertrekken, voor dat de Turksche commissarissen te Bucha-
rest aangekomen zijn. Zoo de onderhandelingen gelukkig aflopen, moet de heer de
Ribaupierre dadelijk zich als ambassadeur van Rusland naar Konstantinopel begeven.
Het Grieksche uitvoerend bewind heeft den 3 April eene proclamatie aan
de bewoners van den Archipel uitgevaardigd, om hen kennis te geven, dat eene
commissie van drie leden, door het provisioneel gouvernement benoemd, te Sij-
dal residieren, welke belast zijn zal met het bestuur in den Archipel en voor-
al met de zorg, om een einde te maken aan de zee-rooverijen en andere bin-
nlandsche wanorden. Deze commissie zal eene genoegzame land- en zeemagt
in harer beschikking hebben, om de algemeene veiligheid en rust te verzekeren
de rustverstoorders in bedwang te houden en te straffen. Ook heeft die com-
missie in last, om eene geldleening, ten behoeve des lands, te heffen van de
rijkste inwoners van den Archipel, geëvenredigd naar elks staat en vermogen.

GROOTBRITANNIË.

LONDEN den 24 Junij.

Woensdag is te Chatham van stapel geloopt Zijner Majesteits schip Po-
sfull, van 84 stukken.

Men leest in onze dagbladen eenen vrij uitgebreiden brief, geteekend door
lord Cochrane en gerigt aan den Onderkoning van Egypte. In dien brief wordt
den landvoogd voorgedragen, dat hij wel zoude doen een einde te maken aan
de pogingen, om een geheel Christenvolk in slavernij te voeren, en zich
tegen toe te leggen op het beschaven van zijn volk, op dat Egypte weder-
om de hoofdzetel van den handel des werelds en de bevolking van dat
land eene gelukkige menigte mogt worden; — maar dat, indien de bloeddorsti-
ge oorlog, met alle derzelve ijsselijkheden, welke steeds tegen Griekenland
wordt gevoerd, niet ophoudt, de Muzelmannen zoo wel, als de afvallige Chris-
tenen, welke zich uit hoofde van een schandelijk winsbejag, in denzelfden la-
gebruiken, kunnen rekenen op den hevigsten tegenstand van hem (Cochrane)
van zijne medegenooten.

Deze brief wordt door de Times als ten eenemale echt voorgedragen, doch
door de onderscheidene dagbladen verschillend beoordeeld. — Zoo veel is intus-
schen zeker, dat sedert gisteren het gerucht algemeen is, en dat heden in mi-
nisteriële papieren wordt herhaald: „dat lord Cochrane, met een schip van 400
ton, uit Falmouth naar Griekenland is gezeild; — dat hij twee oorlogschepen,
die uit Frankrijk moeten komen, onder zijne bevelen zal vereenigen, alsmede
twee stoombooten en een 60tiger, welke ten dien einde in Amerika zouden
in gebouwd.”

Van kaap Coast schrijft men, den 30 April, dat men er een nieuwen oor-
log met de Ashanijnen vreesde, daar deze in beweging waren en hun Koning
met zijn leger reeds Comassie verlaten had.

FRANKRIJK.

PARIS den 23 Junij.

Thans heeft men hier officieel berigt, dat Zijne Majesteit don Pedro aan het
Koningrijk Portugal eene constitutie heeft geschonken, bij charter van den 23
dezes jaars, en tot voorwaarden van zijnen afstand van de kroon van dat
land bepaald heeft, dat die constitutie bezworen en het huwelijk van zijne
koningin Maria da Gloria met den infant don Miguel voltrokken moet zijn;
dat de gemelde Prinses niet eerder Braziliën verlaten. Zijne Majesteit heeft
vervolg, dat het Regentschap door wijlen zijnen doorluchtigen Vader aangesteld,
het bestuur belast zal blijven, tot dat het Regentschap, bij de constitutio-
neler charter benoemd, geïnstalleerd zal zijn. Voorts heeft Zijne Majesteit eene
algemeene amnestie verleend aan alle Portugezen, die, uit hoofde van politieke
voelens, gevangen zitten, verbannen zijn of vervolgd worden.

De inhoud der constitutie van Portugal is hier nog niet bekend; doch men
hoort, dat zij op denzelfden leest als de Fransche geschied is, ten minste is
het zeker, dat de vertegenwoordiging uit twee Kamers bestaan zal, dewijl reeds

Zijne Majesteit, bij besluit van den 30 April, een-en-tachtig edellieden tot de
waardigheid van pair van Portugal benoemd heeft en tevens heeft gelast, dat
men, ingevolge het vijfde hoofdstuk der charter, moet overgaan tot de verkie-
zing der afgevaardigden. Men gelooft, dat de Keizer van Braziliën, niettegen-
staande zijnen afstand van den Portugesch troon, dezelfde titels zal voeren,
die wijlen Koning Joan VI, als Koning van Portugal, gevoerd heeft.

Te Rio-Janeiro is op den 3 Mei de zitting der wetgevende kamers van Brazi-
liën geopend. Men scheen er veel hoop te hebben op eene spoedige schikking
der verschillen met de naburige republieken, met welke Braziliën thans in oorlog is.

— Het Grieksche comité te Parijs heeft den graaf Eugène d'Harcourt als
deszelfs commissaris naar Griekenland afgevaardigd.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE den 26 Junij.

Den 15 dezer heeft Zijne Majesteit een besluit genomen, waarbij bepaald
wordt, dat de griffiers, zoo der hooge geregtshoven en der rechtbanken van eer-
sten aanleg, als der vrederegten, voorts, in dorps van alle akten, koppen
of extracten, welke zij afgeven, zullen aanteekenen het bedrag hunner jura of
schrijffloonen en van de verschotten, die daarop verschuldigd zijn, mitsgaders
voor alle andere betalingen van jura of salarissen, welke aan hem worden ge-
daan, gespecificeerde en gequiteerde declaratie zullen afgeven.

DEVENTER den 20 Junij.

Op heden aanvaarde de hoogleeraar mr. J. Duymaer van Twist het hoogleer-
aar-amt in de rechten aan het atheneum illustre dezer stad, door het houden
eener plechtige inwijdings-redevoering: *De praecipuis eximie in patria exculsi juris
Romani Causis*, dat is: *Over de voornaamste oorzaken van de voortreffelijke beoefening
des Romeinschen Regts, in ons Vaderland.*

ASSEN den 26 Junij.

Gister heeft de inwijding van de nieuwe, zeer net, doch tevens vast bewerk-
te en geheel doelmatig ingerigte koepelkerk voor de Hervormde gemeente, in
de kolonie der Maatschappij van Weldadigheid te Veenhuizen, op eene plechtige
wijze plaats gehad.

ZUTPHEN den 25 Junij.

Door het vertrek van onzen geachten leeraar J. G. Liernur, naar de Evang.
Luth. gemeente te Haarlem, is, door den grooten kerkeraad alhier, uit een
bevoens gemaakt zestal van predikanten, waarop geplaatst waren de wel eerw.
heeren H. J. Matthes, laatstelijk predikant te Groningen; Hk. Walkenhorst, te
Harlingen; R. de Klover, te Breda; J. G. H. Reutler, te Woerden; P. J. An-
dree, te Doetinchem; ... Knackwurst, te Doesborgh, met eenparige stemmen
beroepen: de wel eerw. en zeer geleerde heer H. J. Matthes, laatstelijk predikant
te Groningen.

LEEUWARDEN den 26 Junij.

Door den eerw. grooten kerkeraad der Nederduitsche Hervormde gemeente al-
hier, is op gisteren, uit het bevoens medegedeeld twaalfstal van heeren predikan-
ten, geformeerd het navolgende zes- en drietal: Zestal: dd. H. J. Tol, te Kam-
pen; H. Fangman, te Schiedam; J. B. H. Bruinier, te Hillegom; J. Steenmeyer,
te Elburg; A. Brauw, te Elkom en R. Rodenburg Mentz, te Burgwerd. Drietal:
dd. H. J. Tol, J. B. H. Bruinier en J. Steenmeyer.

KOLHAM den 26 Junij.

Door den hoog welgeboren heer jr. J. Hora Sicama, heer van Slochteren C. &
en unicus colator van Kolham, is alhier tot predikant verkozen en door den
kerkeraad beroepen: den wel eerw. heer E. J. Borgesius, die dit beroep heeft
aangenomen.

VERVOLG DER NOTA van Zijne Excellentie den heer baron Verstolk
van Soelen, minister van buitenlandse zaken van Zijne Majesteit den
Koning der Nederlanden, over de scheepvaart op den Rijn. (*)

„Indien bij het reglement omtrent de vrije scheepvaart op de rivieren,
„hetwelk de XVIIde bijlage der akte van het congres uitmaakt, de acht
„Mogendheden goedgevonden hebben, door art. 19 de afschaffing der stapelreg-
„ten uit te strekken tot de regten, welke de steden Mentz en Keulen onder den
„naam van omslagsregten hieven, zoodat het vrijstaan zou, op den geheelen
„loop des Rijns, van daar hij bevaarbaar wordt tot aan zijne uitwatering in
„zee, op en afwaarts te varen, moet de daaruit, voor de tegenwoordige Souve-
„reinen van Mentz en Keulen, jegens de acht Mogendheden, voortvloeiende
„verplichting beschouwd worden als eene andere bijzondere en afzonderlijke ver-
„bindtenis, welke nimmer botsing kan veroorzaken aan die, welke bij art. 5
„des traktaats is bestemd. Die bepaling van art. 19 is zoo zeer afgescheiden,
„dat zij, in opzigt tot het Koningrijk der Nederlanden, slechts eene verplig-
„ting van derden uitmaakt, buiten staat om iets te veranderen of te wijzigen
„van de klare en eenvoudige verbindtenis, welke reeds vroeger, bij het 5de artikel
„van het traktaat van Parijs, aan het overdragen der regten van Souvereiniteit
„aan het Huis van Oranje was verknocht geworden. In een woord, deze bepa-
„ling, ten opzichte van Mentz en Keulen, is hier, met betrekking tot de hoofd-
„verplichting van het Koningrijk der Nederlanden, te beschouwen als *res inter
„alias acta.*”

De Nederlanden hebben, door derzelve toetreding tot de akte van het Wee-
ner congres, voor zoo verre hun aanging, zich gelijk gesteld met de eerste on-
derteekenaars, en verkregen het regt om aan te dringen op de uitvoering van het-
geen deze akte ten hunnen voordeele bepaalde. Hunne toetreding eenmaal aan-
genomen, werden de verplichtingen der hooge contracterende partijen, voor zoo veel
haar betrof, ook verbindend jegens hen, en konden ten hunnen opzichte niet meer
beschouwd worden, als tusschen derden aangegaan. Wat het 5 artikel des trak-
taats van Parijs betreft, hetzelfde heeft, bij het daartstellen van eene vrije scheep-
vaart op den Rijn, de wijze van toepassing van dit afgeworpen grondbeginsel
aan het toekomstige congres verwezen. Over dit laatste onderwerp loopt bij
uitsluiting de discussie, ten opzichte van welke, voornamelijk voor de Neder-
landen, die eerst den 20 October 1815 zijn toegetreden, er gevolglijk volstrekt
geen voorrang van het traktaat van Parijs op de akte van het Weener congres
bestaat; wijders is het te meer klaarblijkelijk, dat art. 19 van het reglement om-
trent de scheepvaart op den Rijn alleen is de voltooiing en toepassing van art.
5 van het traktaat van Parijs, daar de stapelregten van Mentz en Keulen bij
eene vrije scheepvaart op de rivier onbestaanbaar zijn. Overigens zijn bij het
gemelde traktaat geenszins de regten van Souvereiniteit aan het Huis van Oranje
overgedragen. Deze overdracht hing zoo min van de hooge Bondgenooten, als
van Frankrijk af; ook spreekt het traktaat van Parijs alleen historischer wijze
van de Souvereiniteit van het Huis van Oranje.

„Men kan inderdaad niet bevroeden, met welken schijn van reden het Neder-
landsche gouvernement, hetzij uit deze bijzondere bepaling van art. 31, het-
zij uit de andere artikelen of punten van reglementaire instructie van het con-
gres, een argument wil afleiden, om het grondbeginsel der vrije scheepvaart op
den Rijn te verzwakken en te trachten de verbindtenis, bij de oprigting van
het Koningrijk aangegaan, om deze vrije scheepvaart niet te belemmeren, voor-
waardelijk te maken. Men kan eindelijk niet begrijpen, hoe men op goede
„gronden zich kan vleijen een regt te zullen kunnen verduisteren, door te
„twisten over de bijvoegselen van de hoofdbepaling, waarbij dit regt is daarge-
„steld; hoe men kan trachten het grondbeginsel van vrije scheepvaart op den Rijn
„weg te doen, dat voor het oog der geheele wereld, bij de eerste akte der
„staats-herstelling van Europa, zelfs ten zelfden dage, dat Holland onder de Sou-
vereiniteit van het Huis van Oranje werd gesteld, is geproclameerd geworden.”

De Nederlanden trachten in geenen deele het grondbeginsel van de vrije
scheepvaart op den Rijn te verzwakken of weg te doen; maar de discussie be-
paalt zich tot een verschil van gevoelen omtrent den zin, die daaraan moet

(*) Al de met [...] geplaatste zinsneden zijn door Z. Exc. den heer baron Ver-
stolk van Soelen uit de nota van den Oostenrijkschen minister getrokken,
ten einde aan het antwoord, hetwelk hij in last had, op gezegde nota te doen,
meerde duidelijkheid en nauwkeurigheid bij te zetten.

geven worden. Reeds heeft men de stelling, dat het traktaat van Parijs de Nederlanden schuldpligtig zou maken, zonder dat de akte van het Weener congres te gelijker tijd de contracterende partijen ten hunnen opzichte zou verbinden, wederlegd; en wat den tijd der gebeurtenissen aangaat, Holland had zich reeds onder de Souvereiniteit van het Huis van Oranje gesteld in het jaar 1813, tijdstip, waarop noch aan het traktaat van Parijs, noch aan het congres van Weenen gedacht werd.

„Het was genoeg, dat de Mogendheden de vrije scheepvaart op den Rijn ge-
„proclameerd en door den Souverein der provincien hadden doen aannemen,
„om de autoriteiten van dat Rijk het behoud van oude hinderpalen als verboden
„te doen beschouwen.”

Eene vreemde proclamatie kan in eenen onafhankelijken Staat van geene kracht zijn, noch daar als zoodanig immer verbindend worden. Ook bepaalde men zich, opzigtens de scheepvaart op den Rijn, bij zekere schikkingen te be-
ramen, die voor de Nederlanden door derzelver toetreding tot de akte van het
Weener congres verplichtend werden, eene toetreding, die aan zijde van dezelve
vrijwillig was en derhalve niet kon worden aangemerkt als het werk der hooge
Bondgenooten, waardoor dezelve nietig zou geworden zijn, als de zedelijke me-
dewerking van eene der contracterende partijen uitsluitende.

„Sedert den 21 Julij 1814, was het der Vereenigde Provincien niet meer ge-
oorloofd, om bij wetelijke of administrative verordeningen uitsluitende regten
op den Rijn daar te stellen of te handhaven.”

De, op den 14 Junij 1814 te 's Gravenhage gemaakte akte, betreft enkel en
alleen de vereeniging van België met Holland, zonder eenige bepaling omtrent
de scheepvaart op den Rijn te bevestigen. Volgens deze akte, zou de Nederland-
sche regering geene verplichting, ten aanzien van gemelde scheepvaart te vervullen
hebben; doch zij heeft nimmer de verbindtenissen ontkend, welke zij door hare
toetreding tot de akte van het Weener congres heeft aangegaan, en die, wel ver-
re van vroeger daargesteld te zijn, slechts van dien tijd af dagteekenen.

Eene dusdanige aanmerking van hunnen kant kan bij de waarborgende Mo-
gendheden geen meer waarde hebben, dan bij het Duitsche bondgenootschap
de aanspraak aan zijde van het gouvernement der Nederlanden zoude hebben,
om het groot-hertogdom Luxemburg uit dezen of dien hoofde van het bondge-
nootschap los te maken, op grond dat het hertogdom Luxemburg administra-
tief bestuurd wordt door dezelfde wetten, als het geheele Rijk.”

Het gouvernement der Nederlanden heeft geenerlei aanspraak gemaakt, welke
tot deze onverwachte vergelijking aanleiding kon geven. Wat de wergeving van
1725 aangaat, dezelve is niet aangehaald, als kunnende iets wegnemen van
de verplichtingen, bij traktaaten aangegaan; maar alleen daarom, dat dezelve
de zeerechten der Nederlanden in een naauw verband staat. — En het zijn deze
regten, welke het hof van 's Gravenhage staande houdt, dat noch door de let-
ter, noch door den geest der bedingen van 1814 op 1815 zijn verkort geworden.

„Is de uitwatering van den Rijn de zee, of is zij de uitwatering van den Rijn?”

Deze vraag stemt overeen met het stelsel van de Nederlandsche Regering,
volgens hetwelk de uitwatering van den Rijn geenszins de zee is, en het is
juist op dit wezenlijke onderscheid, waarop zij haar bewijs grondt, dat de be-
dingen van 1814 en 1815, als bij uitsluiting betrekking hebbende op de rivier-
vaart, de zeerechten der Nederlanden in geen deele verkorten.

„Daar, volgens het woordenboek der Fransche akademie, *naviguer* (varen)
„zeggen wil *aller sur mer ou sur les grandes rivières* (de zee of groote rivieren
„bevaren) schijnt de zaak, bij art. 1 bedoeld, de vrije vaart namelijk op den
„Rijn, als op de zee en op de zee als op den Rijn, duidelijk aangeduid te
„zijn door de woorden tot aan de zee.”

Indien men uit hoofde het werkwoord *varen* beteekend de zee of groote rivieren
bevaren, en dat het in art. 1 gebezigd is, kon besluiten, dat men de zeerechten
der Nederlanden had willen treffen en bepalingen omtrent de zeevaart vaststel-
len, zou deze gevolgtrekking zich mede uitstrekken niet slechts tot de overige
rivieren der Nederlanden; maar ook tot de binnenlandsche vaarten en meeren, zoo
als de Haarlemmer meer, daar men ook zegt op kanalen en meeren varen (*naviguer*).

„Kon er twijfel omtrent het doel der wet bestaan?”

De Nederlandsche Regering heeft steeds getracht eenen heiligen eerbied voor
de wet der traktaaten te betoonen; doch het afzonderlijk gebruik van dat naam-
woord noopt haar aan te merken, dat het volk van Nederland, buiten de wet
der traktaaten geene andere wetten erkent, dan die, welke het, overeenkomstig
zijne grondwet, zich zelf heeft opgelegd.

„De scheepvaart op den Rijn zal over den geheelen loop der rivier vrij zijn.”

Volgens de beste kaarten van alle goede aardrijkskundigen, loopt de Rijn van
Wijk bij Duurstede onder den naam van Kromme Rijn, en van Vreeswijk on-
der dien van Vaartsche Rijn, langs Utrecht en Leiden, en loopt, terwijl hij
zich vroeger in de duinen te Katwijk verloor, thans uit op de sluisen, bij den
uitgang van dat dorp. Geen der ingezetenen van Nederland weet het anders van
deze rivier. Vermits alzoo de Rijn geheel buiten aanraking met de zee was,
nam men aan, dat de Leck als de verlenging van den Rijn zou worden beschouwd.
Naderhand heeft het gouvernement der Nederlanden, onder uitdrukkelijk voorbe-
houd evenwel, dat men zich omtrent het overige zou verstaan, bewilligd, dat
de Waal, welke dieper en beter geschikt voor de scheepvaart is, in plaats van
de Leck zou genomen worden. Nu eindigt de Waal te Gorcum, waar het getij
begint, en de Leck te Krimpen, terwijl, opzigtens deze laatste rivier, de eb en
vloed veel hooger op en zelfs tot Vianen bespeurd wordt. Nooit is bij de
discussien verlangd getoond, om den loop van den Rijn verder te stellen, en daar-
toe eenen zeearm op te geven. Hier eindigt dus de stroomvaart op den Rijn,
en moet dus deze rivier geacht worden in zee te vloeijen. De zeearmen, de
tusschenruimte der uitwatering tot aan de zee vervullende, kunnen in geen ge-
val met gezegde rivier gelijk gesteld worden, als daarvan in hoedanigheid en
naam verschillende, maar meer nog door de natuur van het water en van de
vaart, welke hier van eene andere geaardheid wordt. Hier heeft in der daad de
natuur den overgang van de rivier tot de zeevaart afgebakend; want het is al-
gemeen bekend, dat de schepen, die op den Rijn gebruikt worden, even weinig
tot de zeevaart geschikt zijn, als de schepen, die de Noordzee bevaren, om den
Rijn op en af te varen. Deze laatste aanmerking is bijzonder van toepassing op
de Leck, wier geringe diepte menigmaal voor de Keulsche schepen de doorvaart
belemmert. Dit is hetzelfde geval met de nog grootere ladingen, welke voor de
zeevaart bestemd zijn, en van eene geheel andere gesteldheid zijn, dan wanneer
men de rivier moet op- of afvaren. — Het gansche stelsel der Nederlanden is
blootgelegd in de weinige regels, welke de ondergeteekende zoo de eer had ter
neder te stellen, en men kan daaruit duidelijk zien, dat het traktaat van Parijs
van 1814 en de akte van het Weener congres alleen bedoelen de rivier-vaart
tot op de plaats, waar de Rijn in zee vloeit. Daar begint het zeegebied, waar-
op de Koning der Nederlanden zijne regten van Souvereiniteit kan doen gelden,
even als op elk ander gedeelte van zijne Staten.

„Dit regt kan, even als elk ander, door overeenkomsten gewijzigd worden.”

Zulka wordt niet betwist; doch de Nederlanden zijn van oordeel, dat dit
regt door de verbindtenissen, welke zij hebben aangegaan, niet gewijzigd is geworden.

„Elk beding moet werkelijk zoodanig worden aangemerkt, dat hetzelfde aan
eene der handelende partijen eene verplichting oplegt.”

Men erkent de verplichtingen, aan de Oever-Staten opgelegd, onder welke de
Nederlanden gerekend worden, doch dezelve bepalen zich tot de rivier- en niet
tot de zeevaart, waarvan de traktaaten niet gewagen en na een langdurig stilzwij-
gen, eerst verscheidene jaren na het congres van Weenen gesproken is.

„Dan, zoo men gezegd heeft, dat twaalf maanden vóór de teekening van
het reces van het Weener congres, twaalf maanden vóór de opstelling van
het hier boven door het gouvernement der Nederlanden aangehaalde art. 1
door de verbondene Mogendheden was verklaard en vervolgens door den Sou-
verein der Vereenigde Nederlanden aangenomen, dat de vaart op den Rijn, te
rekenen van het punt, waar dezelve bevaarbaar wordt tot aan de zee en te-
rug, voor den handel van alle natien open zal staan, dan heeft men te Ments
alleen den inhoud van eene Europeesche overeenkomst herhaald.”

Men heeft hier boven reeds aangemerkt, dat er aan zijde van de Nederlanden
geene andere verbindtenis, nopens hetgeen omtrent de Rijnvaart is overeengeko-
men, bestaat, dan derzelver toetreding tot het reces van het Weener congres,
op den 20 October 1815 beteekend. Hunne verplichtingen te dezen aanzien dag-
teekenen dus niet van den 30 Mei 1814; maar van den 20 October 1815.

(Het Vervolg hierna.)

Aankomst en vertrek van Schepen.

Den 11 Junij is, in een goeden staat, te Riga gearriveerd: kapit. Berend S.
Hooghout, met het kofschip *Mercur*; den 15den: kapit. A. G. Jonkhoff, met
het kofschip *de Vrouw Jantje*. Den 19den lag te Marennes zeilklaar: kapit.
T. L. Hofkamp, met het kofschip *de Vriendschap*, gedestineerd naar Antwerpen,
zijnde geladen met zout.

„Heden morgen, te 7 uren, verlost mijn Echtgenoot van eenen Zoon
Windwever M. M. M A R T E N S.

den 27 Junij 1826.

„Heden verlost voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon AALTJE
KOBBS LUKKIEN, geliefde Echtgenoot van

Groningen D. B. H E I K E N S.

den 28 Junij 1826.

„Heden middag stierf zeer subiet ons jongste Kindje JOHANNA,
1 jaar oud.

Groningen T. M A R I S.

den 27 Junij 1826.

„Heden voormiddag overleed, tot mijne en mijner Kinderen bittere
heid, in den jeugdigen leeftijd van ruim tien maanden, mijnen jongsten
WILLEM.

Groningen B. M E U L M A N.

den 27 Junij 1826.

„BURGEMEESTEREN VAN WINSCHOTEN, OUDE EN NIEUWE PEL-
A, benevens de DIJKREGTEREN VAN WINSCHOTEN, gedenken Uitbestede
het GRAVEN van het HOOFDDIEP, van af het Rensel-Verlaat tot Winsch
zijnde plus minus 2500 Ellen lengte. Deze Uitbesteding zal geschieden op
derdag den 6 Julij 1826, des namiddags te 2 uren, ten huize van den Ver-
meester ABEL R. POT, op de Winschoterzijl.

„Ten KANTORE van de ondergeteekenden worden *contant* UITBETA-
de COUPONS van de 2½ PCT. *WERKELIJKE SCHULD*; ver-
nende op den 1 Julij 1826.

S. J. VAN COEVORDEN & ZON,
aan de Vischmarkt, te Groningen.

„De ondergeteekenden berichten bij dezen, dat de NEGOTIE in GLAS-
VERFWAREN, laatstelijk gedreven door nu wijlen hunnen Broeder H.
W. SIKKENS, in de behuizing in de Heere-straat (welke Affaire aldaar
heeft oogenblik heeft moeten ophouden), weldra wederom in diezelfde be-
zing zal worden voortgezet door den tweeden ondergeteekenden; — worden
Begunstigers van gemelden hunnen Broeder verzocht, om inmiddels hunne
missien te willen inzenden aan WIERT W. SIKKENS, *Koopman in Glas-
Verfwaren*, bij de Poelpoorten-boog; alwaar men dezelfde civile en prok
behandeling zal ondervinden.

Groningen WIERT W. SIKKENS.

den 21 Junij 1826.

„Mr. E. VAN EERDE, Advocaat en Notaris, residerende te Groningen
voornemens, op Dingsdag den 25 Julij 1826, des avonds te 7 uren, ten
van de Erven B. BRUINS, in de Grootte Toelast, aan de Grootte Markt, te
ningen, publiek, op Strijkgelds-Conditiën, te Koop te presenteren:

I. Een van ouds gerenomeerd LOGEMENT en KOFFIJHUIS, genaamd
GROOTE TOELAST, staande en gelegen aan de Grootte Markt, te Gronin-
door de Erven van B. BRUINS en Vrouw thans wordende bewoond.

II. Eene VROUWEN ZITPLAATS in Martini Kerk, te Groningen, Noor-
de van de Pilaar, bij het Orgel, geteekend no. 372.

III. Eene weldoortimmerde BEHUIZING, met een aangename TUIN
achter, staande en gelegen in de Visscher-straat, te Groningen, Zuidzijde
nog een KAMER daar naast, die afzonderlijk verhuurd wordt; zijnde de be-
zing geteekend letter D, No. 11 V, thans door den heer EVERS in huur
dende bewoond, en de Kamer get. letter D, no. 12 V, door de Wedw. W.
DELS in huur wordende bewoond, doende te zamen jaarlijks aan Der A-
te Groningen, tot grondpacht f 2 — 25.

Om op primo November 1826 te aanvaarden.

Kunnende op porceel no. 1 een gedeelte en op porceel no. 3 twee-derde
het Koopschat, naar 5 ten honderd, blijven staan.

Gemelde Behuizingen kunnen in oogenschijn worden genomen op Zatur-
den 22, Maandag den 24 Julij 1826 en op den dag van Verkoop, des
van 10 tot 12 en des namiddags van 2 tot 4 uren.

De Bewijzen van Eigendom zijn, 8 dagen vóór den Verkoop, bij den
ris en de Veil-Conditiën ten huize van Verkoop, te lezen.

Mr. E. VAN EERDE
Advocaat en Notaris.

„Mr. U. E. STHEEMAN, Notaris te Scheemda, is voornemens, ter
stantie van de Heeren EIGENAREN van ENNEMA BORG, te Midwolda
blik uit te besteden:

I. De ARBEIDSLOONEN, welke vereischt worden tot het volvaardigen
een nieuw HOUTEN VERLAAT, zullende liggen in deszelfs Vaart of
van hunne Veenen, in Scheemder-Meer, onder Midwolda, aan de Trekvaart
schen de Scheemder-Meerder-Weg en de Klooster-Tille.

II. De ARBEIDSLOONEN, vereischt wordende tot het maken van een
we OPHAAL-BRUG in den Rijkweg aldaar.

Deze Uitbesteding zal zijn op Zaturdag den 1 Julij 1826, des voormidd-
10 uren, ten huize van den Kastelein E. J. STUURWOLD, te Scheemda
waar de Bestekken en Teekenen van heden af aan ter lezing liggen. Terwij-
voorts nader onderrigt te bekomen is bij den Opzigter BRAAMHORST,
de bij gemelde Wijk.

U. E. S T H E E M A N.

„Met permissie van den Heer BURGEMEESTER EN ASSESSOREN
GEMEENTE WINSUM, zijn de GEZAMENLIJKE KASTELEINS van
sum en Obergum voornemens, op Zaturdag den 1 Julij 1826, te laten
draven: TIEN TIEN GULDEN STUKKEN, zonder inlage van
gen; hierop zullen alle Paarden worden toegelaten, die na genoeg en ge-
ring der Keurmeesters zijn. De Keuring der Paarden zal plaats hebben te-
ze van J. J. VONK, te Winsum, des namiddags te 1 uur, terwijl, de
precies te 2 uren een aanvang zal nemen.

„Op aanstaande MAANDAG, den 3 Julij, des namiddags te 4 uren,
voor het OUDE STADS BOELHUIS, in de Pelster-straat, Verkocht wor-
eenige complete TIMMERGEREEDSCHAPPEN, in het groot en klein;
KLEEDEREN, BEDDEGOED, LINNEN en meer andere GOEDEREN
bezien op den dag van Verkoop, des namiddags van 3 tot 4 uren.

„Op DINGSdag den 4 Julij 1826 zal, op de Grootte Markt, p-
woorden Verkocht: eene extra fraaie KIERBOE, voor vier Kinderen
Voorspan en een nieuw Linnen Overdek, met deszelfs Ijzerwerk.
NIEUWE ZEILDOEK-KRAAM, met ZEIL; een JOODEN LOVERHUT,
deszelfs TOEBEHOOREN; eenige groote REISKISTEN, met zwaar Ijzer-
slag; een HOBELPAARD; eene groote IJZEREN BALANS, met Schaal-
en eene partij NEDERLANDSCHE GEWIGTEN, ENZ.

„Op DONDERDAG den 6 Julij 1826, des namiddags precies te 2
zal men, in de Vonk, onder werkelijke Hourkoopers, Verkoopen: eene
OOSTERSCHE en NOORDSCHE HOUTWAREN, bes-
in GREENEN en VUREN BALKEN, DEELLEN, JUFFERS en SPIE-
liggende buiten de Steentil-poort, in het Diep, bij den Molen van W.
MA, en bij de twee Zaagmolens, buiten de Krane-poort. De Notitiën
bekomen bij de Molens en ten huize van Verkoop.

„NB. TE HUUR of TE KOOP: eene nieuwoortimmerde K-
van Der A-Kerk, geteekend lett. B, no 171 V. Te bevragen bij den
NAAR en BEWONER.

„Bij E. DE BOER & ZON, gekwalificeerde Kollektors der KONINK-
NEDERLANDSCHE LOTERIJ, Noordzijde aan de Vischmarkt, te Gron-
zing, voor de VIJFDE KLASSE, welke op Maandag den 3 Julij 1826
te Trekken, te bekomen: LOTEN IN KOOP en voor ALLE KLASSEN
gens Prijs-Courant; alsmede in HUUR, zijnde een geheel Lot f 20 — 00,
f 10 — 00, Kwart f 5 — 00 en een Achtste f 2 — 50.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, op de Beurs te Amsterdam, den 27
Werkel. Sch. 2½ pc. 51 à 51½ Weener Obl. 5 pc. 73½ à 74 Spaans. Coup. f
Rest. uitg. Sch. 4 à 4½ Dito, — 4 — 59½ à 59½ Ween. Bank-act. f 132
Kansbiljetten, f 17 à 17½ Certif. dito, 2½ — 40 à 40½ Aand. Rots. 100fl. f 153
Stell. Kansbilj., — à Obl. Metal. 2½ — à Dito, . . . 250fl. f 342
Schldb. Synd. 4½ pc. 92½ à 93 Dito, — 5 — 85 à 85½ Nap. Fonds. 5 pc.
Dom.-Losr. 2½ pc. 85 à 85½ Obl. Sp. 1805, 5½ — 25½ à 26 Id. in Napels, 5 — 68½
Dito Loten, . . . f à Dito, 1807, 5½ — 25½ à 26 Fr. Fonds. op
Hand. Maats. . . 78½ à 79½ N. Leen. 1820, 5 — 7½ à 8 de Resc. 3 —
Oblig. Rusl. 5 pc. 97 à 97½ Id. 1825 Id. 5 pc. 7½ à 8 P. Ob. Lond. 5 —
Russ. Inscr. 6 — 48 à 48½ Lot. v. dito, 5 — 7½ à 8 Id. de Leen. 5 —